

Cercant la Pau construïm la Pau

La Pau és un tresor que ens cal descobrir

Estimeu-vos els uns els altres, així com jo us he estimat ens diu Sant Joan 13,34. Un missatge clar, entenedor, transparent, compromès. Un testimoni, l'herència de Jesús. Gandhi, Luther King, Rigoberta Menchú,... són, també, clars testimonis de Pau. Premis Nobels. Figures destacades. Màrtirs. D'altra banda, organitzacions solidàries i des de diferents àmbits creen circuits i infraestructura emetent clars missatges afavoridors de la tan necessitada Pau al món. Però, massa sovint sembla que no sabem entendre el seu llenguatge. Les seves paraules no són les nostres. Els seus signes no són els nostres. Què ens ha de passar als ciutadans del món per utilitzar el mateix registre? Per què usem, en la quotidianitat, expressions tan vives com «*la Pau al món*», «*que la pau sigui amb tu*», «*em dic Pau*»... «*deixa'm en pau, vols?*», «*que descansi en pau*»... sense encaixar la forma amb el significat, desig o projecte? I, ara, en temps de Nadal, la contradicció es fa evident quan el mot, reclam publicitari, tranquil·litzador de consciències, ens obliga a sentir-nos més a prop els uns dels altres i, després..., el mes de gener... com que «tocarà» l'euro, les rebaixes... aquest aparent desig de Pau i apropament humà s'esmicolarà massa de pressa.

Quants de nosaltres, sigui quina sigui la

nostra edat, volem continuar patint el desconcert de la insensibilitat quan els noticiaris i diaris ens ense-nyen les guerres? La Pau, com la bondat, com la mateixa guerra són uns abstractes. Però és bo de veure'n que la concreció és el conjunt de decisions que ens fan actuar, instant rere instant, per intervenir en la construcció

d'una utopia. Tots i cadascú, homes i dones responsables del planeta, des del nostre lloc i des de cada responsabilitat, i els educadors hi estem obligats des de l'escola, construïm Pau —o guerra— amb la pròpia capacitat de donar resposta a la quotidianitat més quotidiana. Cal, amb convenciment, un canvi d'actitud, un acte d'humilitat a gran escala i buscar on cal buscar i, voler trobar. I, només podem buscar a dins dels cors, a dins del propi teixit humà que ens configura i fugir de la comoditat de pensar que la resposta sempre depèn d'algú altre, o dels organismes, o de les estructures, o dels poders. Esforcem-nos en pensar que la Pau és un valor compartit que hem de guanyar a poc a poc i pas a pas. És un regal gratuït. És un tresor amagat que espera, amatent, de ser descobert.

- 2** La pau que cal construir **4** Caminem per un món millor. Manifest que empeny la caminada per la pau!
5 Cap a una cultura de la pau. EP Ntra Sra. EP Olot. EP St. Antoni. **9** Ensenyem història i eduquem la pau. Miquel Martí Solé **10** Actualitat **12** Quina pau? La que s'imposa? La de Nadal?. Zum-zum

La pau que cal construir...

Tretze arguments a favor

Fundació per la Pau

La Fundació per la Pau és una organització no governamental catalana, que té per finalitat la instauració progressiva d'una cultura de pau. És fruit de la col·laboració de molts ciutadans i ciutadanes i està

vinculada a la Internacional Peace Bureau.

Treballa per afavorir el creixement d'una consciència cívica, lúcida i ben informada que pressioni democràticament a favor de la pau.

Extracte d'alguns arguments del document «cap a una cultura de pau»

La pau és un concepte positiu, que cal construir. La pau no és només absència de guerra. No és un fet casual, sinó que és fruit d'una sèrie de condicions que no són fàcils, però que són imprescindibles si volem aconseguir-la i mantenir-la. La pau és difícil i fràgil, però és possible. El respecte dels Drets Humans i un ordre econòmic just, que facin possibles unes condicions de vida dignes per a tothom, són elements inseparables del treball per la Pau. En aquest sentit, algunes crítiques als esclats de violència, als actes terroristes, fins i tot certes campanyes «humanitaristes», si no van acompanyades de la ferma disposició a actuar sobre les seves causes i modificar les situacions que els originen, esdevenen hipocresia.

Demanem que s'iniciï el canvi, no que s'acabi avui mateix. No demanem que demà ja hagin desaparegut tots els exèrcits. El canvi que proposem és un procés històric que no s'improvisa. Però sí que podem escollir entre seguir pel mateix camí o començar a caminar en sentit contrari i invertir de mica en mica la tendència. No és una qüestió de tot o res, però cal començar a moure alguna cosa. Hi ha moltes petites passes possibles a fer ja ara.

Canvi progressiu en les prioritats d'ús dels recursos econòmics i humans. Cal desmilitaritzar el concepte de seguretat i alliberar així uns recursos que seran més útils i crearan més seguretat invertits en altres direccions, com algunes que s'apunten més avall.

De la inversió militar cap a la inversió en desenvolupament social. Una societat amb grans desigualtats i amb injustícia flagrant, només es pot aguantar amb forts aparells policials i amb l'ús de la força. La inversió en justícia, en desenvolupament, en seguretat social, en solidaritat, en ecologia, porta molta més seguretat que la inversió militar. Cal anar avançant en aquest transvasament de recursos.

De la investigació per la guerra cap a la investigació per la pau. Cal avançar en els estudis d'anàlisi i prevenció de conflictes, en escoles de mediació, en la recerca d'instruments alternatius de resolució de conflictes. Només amb una petita part dels recursos que es destinen a la investigació i a la preparació de la guerra, és segur que s'hauria aconseguit gran eficàcia en aquest terreny.

Ja hi ha models alternatius de resolució de conflictes. Cal remarcar que la majoria de conflictes no es resolen per

la violència. Només cal demanar als estats que compleixin entre ells allò que ells exigeixen dels seus ciutadans.

De la solució cap a la prevenció dels conflictes. Cal destinar recursos a la creació i manteniment d'una xarxa de detecció i prevenció de conflictes. De la mateixa manera que la medicina preventiva no consisteix a omplir-se l'armari de medicaments, la prevenció dels conflictes no ha de consistir en armar-se més que l'altre o estar atent només a les qüestions militars. Cal atendre els factors econòmics, polítics, socials, culturals, ètnics, fronterers, ecològics, etc., que són previs a l'esclat de la violència i que en són la seva causa. La intervenció és molt més fàcil i eficaç en les fases prèvies o inicials del conflicte que no pas quan el conflicte ja està encès amb tota la seva virulència.

Dels exèrcits ofensius als exèrcits defensius. La renúncia dels exèrcits a dotar-se d'armament i infraestructura que faci possible la seva actuació fora del propi territori, faria disminuir la desconfiança i la tensió internacionals. Aquest és un primer pas, petit però possible, en el camí cap a la desitjable desaparició dels exèrcits.

Perfeccionament de l'estructura i del funcionament de l'ONU. Les limitacions i l'escassa eficàcia i transparència d'algunes accions de l'ONU són evidents. Tanmateix, la seva existència és un pas important i, sense la seva intervenció, moltes coses probablement haguessin anat pitjor. Però, per tal que l'ONU pugui assumir amb garanties els punts anteriors, cal avançar en la seva representativitat, democratització, dotació de mitjans humans, econòmics i jurídics.

Control de la fabricació i el comerç d'armes. Il·legalitzar les armes de destrucció massiva, restringir progressivament la fabricació i el comerç de les armes convencionals, i avançar fins a la reconversió total de la indústria militar en civil.

Reconeixement ple del dret a fer objecció de consciència a qualsevol forma de col·laboració en la preparació de la guerra. Objecció al servei militar, insubmissió, objecció fiscal, laboral, científica, etc., i qualsevol forma de desmarcar-se del militarisme, l'armamentisme o la violència són aportacions inestimables a la pau. Defensem el ple reconeixement i la protecció legals d'aquests drets.

Difusió i promoció de la No-violència. La No-violència és l'arrel antropològica del pacifisme. Sense ella és fàcil trobar-se amb contradiccions. És alhora una forma de vida i un mètode d'acció i lluita. La recerca de la Veritat, la Justícia, l'Amor i la Llibertat, també per a l'adversari, fan possible actuar de forma diferent davant dels conflictes, tant personals com col·lectius. El treball interior per adquirir aquestes actituds i impregnar-ne les accions, és també treball per la pau.

L'educació per la pau a tota la població en el camí de la instauració d'una cultura de pau. L'educació per la pau no es un tema exclusivament escolar per als infants. Són els adults els responsables de fer les passes que ens han d'aproximar a un món en pau. Hom no pot carregar els infants amb uns problemes que els adults no saben o no volen resoldre. Projectar les frustracions sobre ells és una manera de crear-los angoixes inútils i paralitzants.

«L'educació per la pau comporta una presentació alternativa de la història (remarcant com a fets positius no les victòries militars sobre altres pobles, sinó aquells que han procurat una millora en les condicions de vida sobre la terra). Els herois històrics i de ficció, els models d'identificació, els valors dominants, etc., convé revisar-los sota aquesta òptica.»

Caminem... per a un món millor

Contra el fusell, un somriure

Contra la rutina, la poesia.
Contra el realisme, la utopia.
Contra el fusell, un somriure.
Contra el racisme, fraternitat.
Contra la fam, solidaritat.
Contra l'imperialisme, humanisme.
Contra el militarisme, objecció.
Contra la intolerància, estimació.
Contra la tortura, els drets humans.

Elèctrica Dharma

Manifest que empeny la Caminada per la Pau!

Consciència

Moltes vegades no som conscients del nostre poder.

No som conscients del poder que tenim. Però tots tenim capacitat d'influir, de canviar les coses i el nostre entorn...

Aquest poder que tenim, potser tot sol pot semblar molt poc, però, junt amb els altres, decideix el curs de la història.

Responsabilitat

És responsabilitat de cadascú de nosaltres decidir, amb el nostre esforç, a quin plat de la balança posem la roda de la història.

Caminem cap a la utopia

Caminem com a símbol que junts tenim la voluntat de construir un món més

just, un món on la pau sigui una realitat més viva que no pas ho és avui.

El món que construïm

Un món on no hagi rics molt rics i pobres que no tenen un mínim per viure.

Un món que creixi respectant el medi ambient.

Un món que considera els drets humans i la democràcia com l'essencial.

Un món que sap conviure des de la riquesa que suposa la diversitat.

Un món on les armes i els militars deixin de ser necessaris.

Caminem junts, contents i segurs que aquesta utopia la farem realitat.

Deixem el món millor de com l'hem trobat!

Adreces d'internet a partir de les quals es pot treballar el tema se la Pau:

fundacioperlapau.org
unesco.cat.org
ai-cat.org
unicef.org

onu.org
intermon.org
creuroja.org

Cap a una cultura de Pau

ON COMENÇA LA PAU?

Santi Pérez · EP Nostra Senyora

*" Si devolvemos ojo por ojo,
al final nos quedaremos ciegos"
(Gandhi)*

Ja fa alguns divendres, en acabar les classes del migdia, va haver-hi una picabaralla al vestíbul de l'Escola. Baixem ràpidament per aclarir el conflicte. Trobem un alumne plorant, d'altres amb cares de voler començar a acusar, i uns altres, asseguts contemplant l'escena... i els «agressors» fora de l'escola on la nostra autoritat moral sembla anul·lada. Em va sorprendre veure un alumne amb una petita ferida al braç. Vaig suposar que estava implicat a la baralla, i realment ho estava: havia aconseguit separar els alumnes poc pacífics. Vam cridar els protagonistes de la baralla per parlar amb els seus respectius tutors. I se'ns va oblidar (vull pensar que inconscientment) cridar al nostre alumne pacífic per recolzar la seva actitud.

El dia a dia ens aclapara. Els nostres despatxos estan plens de conflictes (i a l'escola no tot són conflictes), els comentaris que fem són sovint negatius (i cada dia hi ha quelcom positiu a comentar), moltes de les reunions giren entorn de la resolució de situacions quotidianes problemàtiques... Contínuament hem de fer «d'apagafocs» i poques vegades ens podem aturar a pensar, la qual cosa no propicia un estat, precisament, de pau.

I demanarem aquests dies als alumnes que siguin conscients que la pau és un valor necessari. I parlarem de guerres (només d'una de les múltiples declarades), i sortiran al carrer per captar conflictes i gestos de pau quotidians, i farem debats, i comentarem pel·lícules, i direm que la pau no és només absència de guerra sinó quelcom actiu i lligat a la justícia,

i farem volar coloms (mai millor dit)... i totes aquestes activitats faran créixer els nostres alumnes però potser, ens oblidarem on radica, on comença la pau: en l'entorn més immediat possible, en nosaltres mateixos, en ells mateixos. Un educador que no entra a classe amb un mínim de pau, encomana tensió i neguit als seus i seves alumnes. Cal no oblidar que no

podem transmetre allò que nosaltres mateixos no cultivem. Si cuidem la nostra pròpia pau i ajudem els nostres alumnes a valorar la pau començant des de la seva pròpia persona, estarem aconseguint allò que tots desitgem: un món una miqueta més pacífic; és a dir, una miqueta millor! Acabo amb una poesia de Bertolt Brecht per pensar, ja que és una de les millors eines per educar per i en la pau:

*«General, tu tanque es muy potente,
aplata cien hombres y arrastra el pinar.
General, pero tiene un defecto,
necesita un hombre que lo pueda guiar.
General, tu avión es poderoso,
vuela como tormenta y destruye la ciudad.
General, pero tiene un defecto,
necesita un hombre que lo pueda pilotar.
General, el hombre es muy útil,
puede volar, puede matar.
General, pero tiene un defecto,
puede pensar, puede pensar.»*

SI NO FOS..., LA PAU SERIA ...

Rafel Tresserras · EP Olot

La Pau és aquesta bella utopia, un somni que vol contradir la realitat, una necessitat per a tothom, és aquell horitzó que sembla inabastable però, que se'ns mostra irresistible, ja que tots sabem que no hi ha res més bonic que veure la sortida del sol besant el mar. És quan pensem en el mar, que la Pau es perfila poema i sobretot cançó. Molts músics han escrit a la pau, i molts escriptors han compost versos o textos de com aconseguir-la, del perquè cal anhelar-la, de com la podem i volem fer present. Aquests cantants i conjunts musicals els hem acostat als nostres alumnes, especialment als nois i noies de secundària perquè, tot i que potser no s'assemblin gaire a la música, amb permís de la música que ells escolten, coneguim qui és en Raimon i la profunditat de les seves lletres tan senzilles, que el Último de la Fila té una cançó contra el servei

militar, que els Beatles parlen d'un món més feliç, que en Lluís Llach com molts d'altres es van enfrontar a una dictadura, amb mots i sons que volien dibuixar la pau i la llibertat per a tots.

Pensant en moltes altres cançons que criden a la Pau, ens va venir al cap una bella cançó popular que el Quico, el Célio, el noi i el mut de Ferreries, aquest grup de les Terres de l'Ebre, van titular «Lo banc del si no fos».

Potser algú dirà quina relació té aquesta cançó amb la Pau, però... si no fos per

petites melodies que parlen de la vida, de la nostra vida, del dia a dia i de les braçades que ens fan nedar cap a l'horitzó, la Pau no seria més que un miratge en un mar gris.

Si no fos per...

Si no fos... per les mestres d'educació infantil amb el treball d'hàbits com la salutació, el compartir, el joc conjunt i fent viure la tendresa i l'afecte, fent viatjar el nen o nena pels contes, per la seva imaginació...

Si no fos... per les nenes i els nens de primària que ja ens demanen ells fer la pregària del matí, i comentar les notícies que passen en el món i consideren la Pau com una àrea gairebé més.

Si no fos... per l'associació d'alumnes, que organitzen campanyes de solidaritat, que preparen activitats per als més petits de l'escola, que ens animen a celebrar el dia de la Pau i la caminada per a la Pau.

Si no fos... per l'equip de pastoral, fent respirar dins l'escola, el lema **aprendre a viure junts**, que concretem en celebracions conjuntes, coneixent personatges com Gandhi, Pere Casaldàliga, Rigoberta Menchú, relacionant el Nadal amb el DENIP, fent un gran calendari per dibuixar o escriure allò que cada grup ha treballat sobre la Pau...

Si no fos... pels alumnes de Simulació d'Empreses que aprenen a ser treballadors responsables i a entendre el lloc de treball, com un espai de convivència, de cooperar en equip, d'ajuda mútua...

Si no fos... pel tracte i comunicació que volem tenir tot el personal de l'escola, mestres i personal no docent, per la pinya i unió que ens manifestem quan ens toca ser el centre, a desgrat nostre i de la nostra tasca, d'huracans partidistes i malèvols...

Si no fos... per aquelles petites coses que es fan en el dia a dia de l'escola, dels més menuts als més grans, aquells valors que els educadors tenim en el subconscient i que amaren en qualsevol activitat, aquella força que té la tasca educadora per aconseguir que tots els nostres infants i joves vagin dibuixant el seu propi horitzó i siguin conscients

de la meravella de veure néixer el sol
Si no fos... per tot això i, molt més enca-
ra, la Pau seria un mot sense sentit, un
realitat inabastable.

Amb el permís dels músics, volem acabar
amb la seva estrofa, tot canviant-la.

*«Si no fos per la gent bona
lo sol, ja ni sortiria.
Si no fos per la gent bona
que mos torna l'alegria
d'aixecar-nos cada dia»
de lluitar per la Pau
de fer viure la utopia.*

UN CREUER PER LA MEDITERRÀNIA

Oriol Batlle · EP St. Antoni

Amb aquest lema pretenem dotar d'un
fil conductor tot un conjunt d'activitats,
acadèmiques i extraacadèmiques, que
realitzem a l'escola al llarg del curs.
Activitats, a través de les quals volem
facilitar, d'una forma més o menys explí-
cita, el treball i l'educació per la cultura
de la Pau.

Però anem a pams i comencem pel prin-
cipi. A inici del curs passat, uns quants
mestres i professors de l'escola ens vam
plantejar la possibilitat de treure més
profit de diferents activitats que es pro-
mouien des de tutoria, pastoral i d'algunes
àrees tot interrelacionant el que fan
diferents cicles i etapes. El que aquestes
tenen en comú és una clara intenció d'e-
ducar en valors.

D'altra banda, l'escola s'assabentava del
que representava el Pla d'Escoles
Associades de la UNESCO (PEA). És en
aquest punt quan ens proposem de par-
ticipar-hi i d'aprofitar l'embranchida que
significa entrar en un nou projecte.
També ens anima el fet de saber que
altres Escoles Pies hi participen i la bona
valoració que en fan.

Les escoles associades inclouen en el seu
ensenyament els següents quatre temes:

- Els problemes mundials i el paper de
les organitzacions del sistema de les

NNUU en la seva resolució.

- La difusió i el respecte dels drets
humans.
- El coneixement dels altres països i les
altres cultures, a partir de la valoració
de la pròpia.
- L'anàlisi dels problemes ecològics.

D'altra banda, les escoles associades
mantenen un viu intercanvi d'informa-
ció i d'activitats i el 30 de gener celebren
el Dia Escolar de la No-Violència i la
Pau (DENIP), instituït en memòria de
Gandhi i de *Martin Luther King*.

A Catalunya, el Centre UNESCO de
Catalunya coordina unes 50 escoles
associades, les quals participen en els
següents projectes internacionals:
*Linguapax, Mediterrani Occidental,
Diàleg i Ajuda Nord-Sud (DANS),
Participació dels joves en la preservació i
promoció del patrimoni mundial, Co-
action.*

El Projecte Mediterrani Occidental
(PMO), iniciat el 1992, és un projecte
propi de les escoles associades a la

UNESCO, que té com a objectius espe-
cífics:

1. Aprofundir en el coneixement dels
problemes ambientals de la subregió
mediterrània occidental i participar en la
recerca de solucions.
2. Col·laborar activament en la conserva-
ció i la defensa del patrimoni natural i
cultural mediterrani.
3. Practicar la interculturalitat, la solida-
ritat i la cooperació entre la gent de la

Mediterrània, per tal d'enfortir una cultura de pau i de tolerància.

Els temes de treball prioritaris del Projecte són: El litoral, la biodiversitat, la desertització, el paisatge, el patrimoni arqueològic, arquitectònic i monumental, la gent de la Mediterrània.

En decidir-nos de tirar endavant amb aquest projecte tenim present que no pretenem només omplir d'activitats un simple curs acadèmic, sinó coordinar millor diverses activitats que ja realitzem i fer-ho també amb una vocació de migllarg termini. Participar en el PMO significa un compromís més explícit, i més enllà d'un curs acadèmic, en el treball per a una Cultura de la Pau.

En el moment de presentar al claustre

una proposta concreta, de com participar d'una manera que no significués més feina addicional, se'ns va acudir que, el primer any, podíem realitzar un creuer imaginari per la Mediterrània amb les següents parades:

Inici de curs (Cal un petit espectacle com tret de sortida)

Presentació i sortida des de Barcelona. Treball de les tradicions com la Festa Major de la Mercè amb els més petits i aprofitar les sortides d'inici de curs dels diferents nivells.

Un punt de llibre (o medalló) de benvinguda és el passatge per al creuer.

St. Josep de Calassanç

Parada a Tànger. Un matí per... o un dia per... Treballem els Drets Humans, subrat-

llant el Dret a l'Educació. Concurs a tota l'escola per cicles d'un pòster. L'altre creuer: el de les pasteres.

Nadal

Parada a Alger. Treballem el Nadal i les tradicions d'altres cultures, per exemple: el Ramadà; els berebers. Descubrim dietes mediterrànies, per exemple: gimcanes; rutes de SOS racisme per Ciutat Vella.

St. Antoni

Parades a les diverses illes de la Mediterrània Occidental. Aparellats per Cicles, explorar els sentits (colors, olors, textures,...). Tallers, música, jocs, dansa,...

Carnaval

Parada a Venècia. Carnestoltes viatja per la Mediterrània.

St. Jordi

Parada a Alexandria. Visita a la Gran Biblioteca per descobrir escriptors i literatures d'altres cultures.

Final de curs

Retorn a casa. Empúries, Delta de l'Ebre, Illes Medes, Tarragona...

A partir de l'experiència que recollim enguany ens proposarem de fer el salt cap als continguts d'algunes àrees que afavoreixin de treballar el PMO.

En el moment de presentar-ho als alumnes, especialment des de cicle superior, a inici del curs, eren molt presents les imatges dels atemptats terroristes succeïts als Estats Units. Per aquests fets vam voler subratllar-los una de les frases fundacionals de la UNESCO que diu: «Les guerres neixen en la ment de les persones, per tant és en la ment de les persones on cal bastir els baluards de la pau».

I és amb esperit que treballem i volem educar.

Ensenyem història i eduquem la Pau

Currículum i tutoria

Si una escola opta decididament per educar per la pau haurà de revisar a fons la manera com ensenya la història.

Alguns llibres d'història semblen catàlegs de guerres, suposadament realitzades en defensa de la pàtria. Si s'estudien les guerres cal fer-ho donant uns instruments que permetin una anàlisi crítica. A l'escola de Barbiana (Itàlia), per allà els anys seixanta, es va elaborar la següent tipologia de les guerres:

Guerres per la classe dominant: totes aquelles en què no es demana l'opinió del poble que les ha de sofrir.

Guerres per a no-res (o per prestigi): p.e. la de 1866 entre Itàlia i Àustria. Àustria oferia de franc el Vèneto, però Itàlia havia de quedar bé davant la història amb una gran victòria, és a dir, amb una gran pila de morts.

Guerres per estratègia: p.e. l'ocupació del Tirol del Sud (Alto Adige). Es tractava de robar abans d'ésser robats.

Guerres per l'Imperi: p.e. la invasió d'Etiòpia.

L'única guerra que semblava justa en els últims cent anys d'història italiana era la resistència davant l'ocupació alemanya, organitzada pels soldats que van desobeir els seus generals.

Aquesta tipologia, ampliada i actualitzada amb les guerres més recents, resulta encara avui de gran utilitat.

En aquest bosc de guerres caldria estudiar a fons els personatges que han fet història sense disparar cap tret, com Mahatma Gandhi, tractat sovint de manera fugaç en els nostres llibres de text. D'aquest estudi en pot sortir tota una pràctica de la no-violència per resoldre els conflictes dintre i fora de l'escola.

Si utilitzem els mitjans de comunicació (el diari és la història del dia anterior), caldria trobar els elements que ens facin entendre les coses des del punt de vista

dels pobres, dels marginats, des d'altres perspectives culturals diferents a les nostres. Cal saber plantejar l'estudi de la història al revès: des de la notícia actual a les seves causes (p.e. el colonialisme del segle XIX).

Un altre criteri útil per ensenyar història és partir de la història local: els orígens del lloc on es viu, com es vivia i perquè es vivia d'aquella manera en èpoques anteriors, qui era l'amo i qui el servent, les relacions socials que han condicionat la història posterior i que poden explicar fets actuals.

«Si una escola opta decididament per educar per la pau haurà de revisar a fons la manera com ensenya la història»

Estudiar la història amb aquests criteris portarà sens dubte a unes accions: objecció de consciència davant l'intent del govern espanyol d'introduir l'educació militar a les escoles, accions solidàries amb les víctimes del conflicte, denúncia de la hipocresia de molts governants del nostre primer món, etc...

Cal fer possible un altre tipus de globalització diferent del que ens volen imposar: una globalització basada en el diàleg de les cultures i civilitzacions, en peu d'igualtat. Per avançar en aquesta direcció l'escola ha de ser el lloc per excel·lència on s'exerceix la tolerància, es respecten els drets humans, es practica la democràcia i s'aprenen la diversitat i riquesa de les identitats culturals (Declaració de 1994 de la Conferència Mundial de l'Educació).

Miquel Martí Solé
Centre UNESCO

Noticiari Breu

CALASSANCI

LA FORMACIÓ PROFESSIONAL EN CREIXEMENT CONSTANT

El col·legi ha apostat fort per la formació professional dels seus alumnes, i continua amb els seus Programes de Garantia Social. Aquest any, la demanda dobla l'oferta del curs passat.

Actualment impartim sis programes amb 118 alumnes repartits en les especialitats d'administratius, instal·ladors elèctrics i informàtics.

També hem obert un nou grup de CFGM de Tècnic en Gestió Administrativa i treballam amb un grup de 19 nois i noies que preparen la prova d'accés als Cicles Formatius de Grau Superior.

Confiam que l'esforç i el treball que suposa per part de tots aquells que hi intervenen, donarà els resultats esperats, com en els darrers anys.

OLOT

VIATGE A LAUSANA

La Fundació Barcelona Olímpica ha premiat la Mireia Oliveras, alumna de 4t d'ESO amb un viatge a Lausana (Suïssa), en reconeixement d'un treball d'arts plàstiques que la noia va presentar a un concurs convocat per l'entitat. La Mireia va elaborar el treball el curs passat. Durant els cinc dies a Lausana, ha visitat la seu del Comitè Olímpic Internacional i el Museu Olímpic, acompanyada per la professora de l'escola Carmina Gibert.

TERRASSA

CONCURS DE REDACCIÓ

L'alumne de 4t d'ESO Joan Cuadrado

va guanyar el primer concurs literari sobre la violència i el maltractament de la dona, organitzat per la Regidoria de Promoció de la Dona de l'Ajuntament de Terrassa.

Al concurs van participar alumnes de 4t d'ESO i batxillerat de totes les escoles de la ciutat i el seu objectiu era sensibilitzar els escolars davant la violència existent contra les dones en l'àmbit familiar. El treball de Joan Cuadrado relata el sofriment d'el fill d'un matrimoni en el qual el pare és un agressor.

INAUGURACIÓ DEL CENTENARI

Dimarts 27, a les 19 hores tingué lloc l'acte d'inauguració oficial del Centenari, presidit per l'Alcalde de Terrassa i President de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes, i per la Consellera d'Ensenyament, Carme Laura Gil.

Van fer parlaments el Sr. Antoni Burgaya, Director Gerent; el Sr. Ramon Francolí, Secretari General; la Honorable Sra. Carme Laura Gil, Consellera d'Ensenyament, i tancà l'acte l'Excelentíssim Sr. Manuel Royes, Alcalde de Terrassa i antic alumne de l'Escola.

Es va lliurar a la Consellera d'Ensenyament i l'Alcalde una litografia al·lusiva al Centenari feta per l'artista terrassenca i professora de l'escola, Carme Aliaga. Posteriorment es va procedir a la inauguració de la "Plaça del Centenari", un espai al costat del camp de futbol de l'edifici principal de l'escola al carrer Col·legi, que segons ho va expressar el Director Gerent de l'Escola "es construeix com un homenatge a totes les persones que han passat pel centre en aquests cent anys i especialment als mestres i als escolapis de Terrassa".

Acabà l'acte amb un refrigeri ofert a tots els assistents.

INSTITUCIO

TROBADA DEL PERSONAL DE SERVEIS

El dissabte 24 de novembre i en el marc de les celebracions de la festivitat de Sant Josep de Calassanç es va celebrar la trobada del personal de serveis, neteja, cuina i porteria de les nostres escoles a l'Escola Pia de Sabadell, a la qual hi assistiren prop de 130 persones. Es va oferir un concert a càrrec de la Jove Orquestra de l'Escola Pia de Terrassa i es va acabar amb un dinar de germanor. L'acte pretenia constituir una mostra de l'agraïment de la Institució a la bona i important feina de tot aquest personal.

CONSELL DE LES INSTITUCIONS

El dilluns 12 de novembre es va celebrar la primera reunió del curs del Consell de les Institucions escolars on hi són representats tots els estament que conformen la comunitat educativa. Es va fer un breu repàs de l'inici de curs, s'informà de les diferents obres de reforma i millora executada en els centres i el tema central d'informació i debat fou el finançament de les escoles concertades i el paper de la Fundació Joan Profitós

L'ESCAC LLIURA DIPLOMES

El dimecres 21 de novembre i en el saló d'actes de l'Escola Pia de Sarrià es realitzà l'acte de lliurament de diplomes de la 4ª promoció de graduats superiors en cinema i Audiovisual, adscrita a la UB. L'acte comptà amb la presència del Rector Joan Tugores, del Sr. Antoni Vives, Secretari General de la Conselleria de Govern, dels representants de la Institució P. Lluís Tort i Sr. Josep Maixenchs i actuà com a padrí de la promoció el Sr. Julio Fernández, president de FILMAX

TROBADA FESTIVA DE FAMILIARS D'ESCOLAPIS

La trobada festiva dels pares i germans dels escolapis que es fa cada dos anys tingué lloc el dia 3 de novembre a l'Escola Pia de Calella, amb una molt nombrosa participació. L'alcalde de la ciutat, Josep Basart, s'hi féu present tot el matí i adreçà la paraula als reunits, com també ho va fer el Sr. Esteve Federico, director de l'escola.

TROBADA DE GRUPS DE MISSIÓ

El mateix dia 9, a l'Escola Pia de Calella, una cinquantena de persones que configuren els diversos Grups de Missió Escolàpia van tenir una de les tres trobades habituals al llarg del curs. El testimoniatge de dues professores d'Olot i d'un grup de joves que van fer voluntariat a Cuba va ocupar la part més important de la reunió

CONSELL DE LA PROVÍNCIA

El dia 10 de novembre, el Consell de la Província va donar l'aprovació als comptes de l'exercici econòmic passat. Un cop passat aquest tràmit, la Congregació Provincial els aprovà definitivament en la seva sessió del dia 13.

PROJECTE GEP

Als locals de l'Espai XXI, el vespre del dia 11 de novembre, es van reunir un nombros grup de joves de més de 21 anys, procedents de Terrassa, Balmes, Igualada i Sabadell, en un intent de posar en marxa el projecte GEP Jove. La sigla vol dir Grups Escola Pia i es refereix a una proposta comuna per als joves que participen en diversos grups de casa nostra.

CANONITZACIÓ DE LA M. PAULA MONTALT

Ens alegrem amb les Escolàpies per la festa de la canonització de la seva fundadora, Paula Montalt, que tingué lloc a Roma el dia 25 de novembre.

Quina pau? La que s'imposa? La de Nadal?

Diem que volem construir una cultura de la pau

Val més la pau que tot el món! És una cita, més o menys forçada, de Josep de Calassanç, que una escola nostra convertí en lema, fa uns pocs anys. Però, què diria avui el nostre patró? ¿S'apuntaria al costat dels qui imposen la pau per la força de les armes? ¿Ens recordaria que la justícia és abans que la pau i que mentre l'interès del deute que el Tercer Món paga als països industrialitzats sigui més del doble del que rep com ajut no hi ha res a fer? ¿O clamaria contra la desigualtat que fa que a Catalunya en els darrers tres anys hagi augmentat l'índex de pobresa en més d'un 3%, mentre que a Espanya ha baixat un 1.5%? ¿O ...

¿O bé ens diria que l'estil d'escola –amb els que tenim i vulguin venir, d'aquí de tota la vida, del nord o del sud, cristians, protestants, musulmans, agnòstics, ...; cristians ignorants, sociològics, ...– ha d'afavorir el respecte i un tracte sempre exquisit amb totes les persones, com a llavor de pau? ¿O ens remarcaria que de les coses senzilles de cada dia en neix una

cultura –un estil de fer–, i que si aquesta és de pau acabarà millorant el nostre entorn?

Un pensador contemporani, Paul Ricoeur, va fer famosa aquesta frase: «els símbols fan pensar». Potser la podríem agafar com a lema a l'escola i repensar els símbols i signes més habituals i els més solemnes que fem, a veure si fan pensar en la pau o només tenen a veure amb l'organització, la disciplina, l'academicisme, el paternalisme o el maternalisme, la retòrica del que toca o està de moda, la rutina, la «tranquil·litat», ... ?

¿O és que ens pensem que no tenim força per construir la pau? ¿No serà que la pau neix a les escoles segons com agafem el guix, diem bon dia al matí, escoltem amb atenció, atenguem amb empatia, ens esforcem a ser pedagogs, ... ? Oi tant que sí!

I bon Nadal! O sigui, i ben oberts a l'esperança que sempre neix de nou, ... i que tant ens cal!

Zum-zum

papers•

és una publicació del
SECRETARIAT DE LES
INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE
CATALUNYA
Ronda de Sant Pau, 80 2n
08001 Barcelona
Tel.: 93 441 00 04
Fax: 93 441 02 87
escolapia@escolapia.net
www.escolapia.net

Consell de redacció:
Oriol Blancher, Ricard
Coma, Carme Guàrdia,
David Magrí, Eulàlia París,
Xavier Sanchís.

Col·laboradors:
Beatríu Garrido, Miquel
Mateo, Pere Vilaseca.

Maquetació:
Carme Roig,
Serafi · indústria gràfica

Coordinació:
Eulàlia París.
papers@escolapia.net

DESEMBRE 2001

- 12 · Form. Coord.infantil «Treball en Equip» de 10 a 5
- 14 · Comissió projecte «Mou-te» de 11 a 1.
- 22 · Form. de monitors «Mou-te».

GENER 2002

- 8 · Reunió resp. d'informàtica de 10 a 2/4 de 2.
- 10 · Form. Rec. Documental(ESO) de 2/4 de 4 a 6 (*)
- 14 · Reunió Coord. (pastoral) de 2/4 de 4 a 2/4 de 6.
- 16 · Form. DP «Treball en equip» de 2/4 de 10 a 1.
- 17 · Darrera Sessió Rec. Documental (ESO) de 2/4 de 4 a 6. (*)
- 17 · Darrera Sessió Treb. Cooperatiu (Inf. i Prim) de 2/4 de 4 a 6 (*)
- 17 · Reunió Mediatecaris de 10 a 13 (*)
- 23 · Form. Coord. Post. «Treball en equip» de 10 a 1.
- 23 · Reunió Plans d'acollida de 2/4 de 4 a 6. (*)
- 24 · Form. Rec. Docum. (Inf. i Pri) de 2/4 de 4 a 6(*)
- 24 · Form. Treb. Cooperatiu (ESO.) de 2/4 de 4 a 6(*)
- 30 · Dia escolar de la PAU i la NO VIOLÈNCIA
- 30 · Form.Coord.Prim. «Treball en Equip» de 10 a 5(*)

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

(*) Alerta! Canvis respecte al calendari general.

L'Equip de Gestió
i el consell de
redacció de
papers us
desitgem
Bon Nadal!